

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/107/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418204358
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:1418204358.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. E. L., W.. X.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., dieťa rodičov: matka K.. A. Š., W.. XX.XX.XXXX, F. Y. XX, T., zast. JUDr. Miroslavom Berešom, advokátom, so sídlom Kukučínova 184/1, Trebišov, a otec L. L., W.. XX.X.XXXX, F. X. - N. XX/X/XX, XXXX O., v konaní o zmenu úpravy styku a zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28P/28/2019-199 zo dňa 12.4.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I. a IV.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh otca mal. na zníženie vyživovacej povinnosti a zmenu úpravy styku.
2. Okresný súd Prešov rozhodol ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) rozsudkom sp. zn. 28P/28/2019 zo dňa 8.7.2019 tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Voči uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obaja rodičia.
3. Odvolací súd uznesením č.k. 24CoP/4/2020-182 zo dňa 29.9.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

4. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a,

II. m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.03.2014, sp.zn. 25P/208/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.10.2014, sp.zn. 11CoP/213/2014 v časti úpravy styku tak,

že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým E., vždy v druhú sobotu v mesiaci od 11:00 hod. do 18:00 hod. a nasledujúcu nedeľu od 09:00 hod. do 14:00 hod. tak,

že otec prevezme maloletého E. pred bytom, kde býva v určený čas a na tom istom mieste ho vráti,

III. matka je p o v i n á maloletého na styk s otcom riadne pripraviť,

IV. žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

5. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 26, § 25 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 78 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

6. Súd rozhodnutie ohľadne úpravy styku odôvodnil tým, že rodičia napokon po čase akceptovali rozhodnutie súdu, aby sa otec stretával so synom raz v mesiaci, a to každú druhú sobotu, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Takýto spôsob a formu akceptovali obaja rodičia na pojednávaní v apríli 2021 ako možný začiatok obnovenia vzťahu otca a syna a ich vzájomnej dôvery.

7. Vo vzťahu k výživnému súd zdôraznil, že príjem otca v zmysle poslednej úpravy Okresným súdom Bratislava IV., kedy súd určil výživné vo výške 200,- eur, predstavoval 993,- eur, otec mal v tom čase ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ktorá mu odpadla, a teda otcov príjem sa neznížil. Súd poukázal na to, že otec mal zdravotné problémy aj v čase poslednej úpravy súdom, a teda to, že nemohol mať v tomto období vyšší príjem nezohráva úlohu. Súd konštatoval, že otcovi sa zhoršil zdravotný stav a momentálne nepracuje s poukazom na to, že jeho príjem je rovnaký ako pri poslednom rozhodnutí, nemôže zohrať relevantnú úlohu. Skutočnosť, že otec cestuje do T. autom s vysokou spotrebou, vyhodnotil súd ako neekonomické a zdôraznil, že upravený styk, ktorý otec má, nevyužíva. Súd vyhodnotil, že zmena pomerov na strane otca nenastala. Súd dodal, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe krajského súdu by výška výživného nemala prekročiť 30 % z príjmu otca (30 % z 900,- eur je 270,- eur), a teda podľa názoru súdu určené výživné vo výške 200,- eur je hlboko pod hranicou rozhodovacej praxe. Súd zvýraznil zmenu pomerov na strane maloletého E., keďže od poslednej úpravy ubehlo 7 rokov a maloletý E. má nepochybne zvýšené výdavky v súvislosti s jeho vekom (strava, oblečenie, sociálne vyžitie). Súd prijal záver, že na strane otca nenastala zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, a preto zamietol návrh otca na zníženie výživného.

8. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení k odvolaniu

9. Proti rozsudku podal odvolanie otec. V odvolaní poprel tvrdenia matky o jej príjme, podľa názoru otca matka zamlčala svoj príjem, poberanie prídavkov na dieťa zo Slovenska a z C.. Namietal, že matka poberá viac ako 800,- eur mesačne a súd sa jej príjmami nezaoberal. Poukázal na príjem matky, ktorý podľa názoru otca mesačne predstavuje invalidný dôchodok vo výške 282,70 eura, rodinné prídavky na Slovensku 25,- eur, rodinné prídavky z C. vo výške 117,18 eura, korona bonus z C. 38,33 eura mesačne, školské pomôcky 5,30 eura mesačne, výživné 100,- eur mesačne. Dodatočný príjem matky podľa otca predstavuje 568,51 eura. Uviedol, že jeho finančná situácia sa zhoršila, otec poberá existenčné minimum vo výške 900,- eur mesačne, jeho výdavky predstavujú elektrina 68,- eur mesačne, lieky 45,- eur mesačne, TV 18,90 eura mesačne, náklady spojené s vykurovaním 180,- eur mesačne. Oproti poslednej úprave výživného sa jeho výdavky zvýšili o 159,99 eura mesačne. Uviedol, že odkedy sa jeho súčasná manželka prisťahovala k nemu do domácnosti, sa zvýšili náklady na domácnosť, jedlo, hygienické potreby, pričom jeho súčasná manželka nemá žiaden príjem a nepracuje z dôvodu korony. Zdôraznil, že matka sa presťahovala z F. do T. k matke, čím mu stúpili výdaje z 20,- eur mesačne na 150,- eur mesačne v súvislosti so stretávaním sa s dieťaťom. Namietal, že v rozhodnutí súdu sa nenachádza zdôvodnenie výdavkov maloletého dieťaťa a zároveň otec v odvolaní špecifikoval výdaje, ktorými prispel na zabezpečenie potrieb dieťaťa (550,- eur telefón, 250,- eur laptop, 590,- eur herný počítač s klávesnicou, 200,- eur odmena za vysvedčenie). Zároveň namietal postoj sudkyne, ktorá nežiadala konkrétne údaje od matky, čo vzbudzuje u otca pochybnosti o jej ovplyvňovaní zo strany príbuzných matky, či advokáta matky, resp. samotnej matky.

10. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok vo výroku I. potvrdiť. Uviedla, že na výzvu súdu predložila potvrdenia o čistom mesačnom príjme za posledných 12 kalendárnych mesiacov, t.j. za obdobie od 1.3.2018 do 28.2.2019 a následne na ďalšiu výzvu súdu predložila opis mzdových listov od zamestnávateľa H., a.s. za obdobie od 1.1.2020 do 28.2.2021. Na pojednávaní dňa 12.4.2021 predložila súdu porovnanie jej čistého mesačného príjmu, ktorý klesol o cca 300,- eur z dôvodu, že od 1.1.2019 je na čiastočnom invalidnom dôchodku. Rovnako predložila súdu opis mzdových listov za obdobie od 1.3.2019 do 31.12.2019, z ktorého je zrejmé, že pokles jej príjmu začal už v roku 2019. Tvrdenie otca, že mesačne vynakladá 150,- eur na cestu do T., spochybnila, lebo v roku 2021 navštívil syna len raz, v deň pojednávania dňa 12.4.2021 a v rokoch 2018, 2019 a 2020 navštívil syna v T. po 3x. Uviedla, že otec si neplní vyživovaciu povinnosť ani vo vzťahu k synovi H., ktorý dovŕšil vek 18 rokov, na ktorého mu bolo stanovené výživné 270,- eur mesačne. Vo vzťahu k zvýšeným nákladom na maloletého E. uviedla, že naposledy určené výživné vo výške 200,- eur Okresným súdom Bratislava IV. bolo v roku 2013, kedy mal maloletý X rokov. V súčasnosti je maloletý o 8 rokov starší, má XX rokov, s čím sú spojené vyššie výdaje na stravu, oblečenie, ako aj voľnočasové aktivity. Zdôraznila, že maloletý E. začne budúci rok navštevovať L. Š. a jeho náklady porastú. Matka ďalej uviedla, že dňa 27.8.2019 podala na Okresnú prokuratúru T. oznámenie o podozrení z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona pre maloletého E.. Dňa 5.11.2020 vydal Okresný súd Prešov trestný rozkaz sp.zn. 5T/60/2020, ktorým otca uznal za vinného, voči ktorému otec podal odpor. Otec počas celej doby trvania súdnych konaní od roku 2010 tvrdí, že poberá existenčné minimum a nemá z čoho riadne platiť výživné v plnej výške. K uvedenému tvrdeniu priložila výpis z účtu maloletého E. z roku 2012, IBAN L. XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v M. F., E..L., z ktorého vyplýva, že dňa 12.4.2012 otec presunul 39.518,16 eura na neznámy účet a po týchto transakciách predstavoval nový stav 0,- eur. Zároveň predložila výpis z účtu maloletého E. z roku 2012, IBAN E. XXXX XXXX XXXX XXXX, z ktorého vyplýva, že dňa 16.3.2012 otec presunul 7.200,- eur na neznámy účet a po tejto transakcii stav účtu predstavoval 21,92 eura. Matka zdôraznila, že otec disponoval vysokými finančnými prostriedkami a napriek tomu tvrdil, že žije z existenčného minima. Do dnešného dňa matka nemá relevantnú informáciu, čo sa udialo s peniazmi zo synových účtov, ku ktorým mal dispozičné právo len otec. Zdôraznila, že jeho dlh na dlžnom a bežnom výživnom sa k 15.5.2021 vyšplhal na čiastku 9.494,95 eura bez úrokov z omeškania. K pochybnostiam otca o ovplyvňovaní sudkyne uviedla, že nikto z jej príbuzných, ani jej advokát, nikdy neovplyvňoval, ani neintervenoval sudkyňu v jej prospech.

11. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky namietal a spochybňoval pokles príjmu matky a vo vzťahu k stretávaniu sa s maloletým uviedol, že dôvodom, prečo nemohol maloletého navštevovať, boli jeho zdravotné problémy spôsobené infarktom a následnou liečbou a tiež korona situáciou. Poprel tvrdenia matky o našetrovaných peniazoch, prípadne iných účtov, ktorými by disponoval a zotrval na tvrdení, že žije z existenčného minima. Namietal, že príjmy matky neboli preverené, nebol zohľadnený jej podiel na dedičstve po otcovi, predaj bytu v F., trval na zohľadnení skutočnosti, že sa znížilo jeho existenčné minimum. V súčasnosti poberá dôchodok vo výške 870,- eur mesačne.

12. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na svojich tvrdeniach. Zdôraznila, že sa snaží, aby bol jej príjem čo najvyšší, aby vedela zabezpečiť potreby dieťaťa s poukazom na to, že otec neplatí výživné v plnej výške celé roky.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie otca nie je dôvodné.

14. Predmetom prieskumu v odvolacom konaní vzhľadom na odvolacie námietky otca vyjadrujúce nesúhlas so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, sa stala rozhodnou otázkou posúdenia predpokladov pre vyslovenie záveru súdom prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného.

15. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie odvolací súd dopĺňa.

16. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

18. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP i ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Civilný sporový poriadok v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej). Civilný mimosporový poriadok však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

19. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa a pod.

20. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

21. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

22. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na strane mal. dieťaťa nenastala taká podstatná zmena, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Posledná úprava výživného bola realizovaná Okresným súdom Bratislava IV. č.k. 25P/208/2010-892 zo dňa 6.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/213/2014-924 zo dňa 28.10.2014, ktorým bolo určené výživné zo strany otca na maloletého E. vo výške 100,- eur mesačne za obdobie od 1.10.2010 do 31.8.2013 a vo výške 200,- eur mesačne od 1.9.2013 do budúca. V čase poslednej úpravy súd určil výživné vo výške 100,- eur mesačne za obdobie od 1.10.2010 do 31.8.2013, v ktorom maloletý navštevoval Y. Š.. Od 1.9.2013 začal maloletý navštevovať A. Š., preto súd určil výživné vo výške 200,- eur mesačne. Otec pracoval na úväzok 40 hodín týždenne a dosahoval príjem 1.386,27 Eur mesačne. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie bol maloletý žiakom X. C. A.V. Š., s čím súvisia zvýšené finančné náklady primerané jeho veku, má zdravotné problémy (alergia), ktoré si vyžadujú pravidelné užívanie liekov.

23. K odvolacej námietke otca o nezdôvodnení výdavkov maloletého dieťaťa súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že aj bez detailného preukazovania nákladov je nepochybné, že matka musí dieťaťu zabezpečovať v celom rozsahu stravovanie, ubytovanie, veci bežnej potreby (najmä osobnej hygieny), nevyhnutné školské materiály, obvyklé presuny v rámci mesta, voľnočasové aktivity, ako aj výdavky v súvislosti s jeho zdravotnými problémami. V súčasnosti je maloletý v dospievajúcom veku, a teda je bez akýchkoľvek pochybností, že jeho náklady a odôvodnené potreby sú mnohokrát vyššie ako v prípade určenej vyživovacej povinnosti. Navyše od poslednej úpravy výživného uplynulo 7 rokov.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd má zato, že na strane mal. E. nastal objektívny nárast životných nákladov, na ktorý je potrebné pri zmene pomerov prihliadať v zmysle ustanovenia § 78

ods. 3 Zákona o rodine. Takzvaná valorizačná klauzula obsiahnutá v ustanovení § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky, vývoj životných nákladov. Výška životných nákladov je zrejmá napríklad z cien spotrebného koša, z miery inflácie, respektíve iných ekonomických ukazovateľov. Táto povinnosť súdu je obligatórna. Z ustanovenia § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá by aj sama o sebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného. Naposledy súdom určené výživné 200,-Eur pokrylo potreby do výšky základnej miery nevyhnutných potrieb maloletého spolu s podielom matky na výživnom. Možno prijať záver, že počas doby od poslednej úpravy súdom určeného rozsahu nastal objektívny nárast životných nákladov, ktorý možno zdôvodniť mierou inflácie, nárastom životného zákonného minima, či minimálnej mzdy.

25. Zmena pomerov na strane maloletého je daná. Potrebné je, aby stanovené výživné zodpovedalo možnostiam a schopnostiam povinného rodiča a zohľadnili sa okolnosti danej konkrétnej veci. Vzhľadom na vek maloletého a jeho odôvodnené potreby, vychádzajúc zo zisteného mesačného príjmu otca - sociálna dávka vo výške 880 Eur, odvolací súd po vykonanom prepočte z priemerného čistého príjmu otca dospel k záveru o správnom závere súdu prvej inštancie, keď nevyhovelo otcovi dieťaťa a jeho návrh na zníženie výživného zamietol.

26. Odvolací súd poznamenáva, že výživné tak ako bolo naposledy určené vo výške 200,- eur mesačne zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb dieťaťa, ktorého odôvodnené výdavky sú rozhodne vyššie ako výdavky otca, ktorého potreby sú už stabilizované, rovnako je nepochybné, že matka dopĺňa zdroj jeho výživy na hranicu nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj. Otec sa nemôže spoliehať na to, že matka bude neustále v plnej miere zabezpečovať výživu ich dieťaťa a on sa nebude podieľať na zvýšených nákladoch na ich výživu.

27. Odvolací súd poukazuje na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a cieľom tohto ustanovenia je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má teda povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Zákon zásadne nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Súdy ani nemajú povinnosť konkrétne skúmať otázku výšky životných nákladov rodiča, o vyživovacej povinnosti, ktorého sa koná. Preukazovanie výdavkov povinného rodiča však môže slúžiť ako dôkaz na stanovenie jeho životnej úrovne, avšak nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu.

28. Odvolací súd vzhľadom na zistený skutočný stav k uvedenému prijal záver, že aj napriek poklesu príjmu otca na strane mal. dieťaťa nenastala taká podstatná zmena, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Naopak maloletý bol v čase rozhodovania súdom prvej inštancie Ž. X. C. A. Š., od poslednej úpravy výživného uplynulo 8 rokov, s čím súvisia zvýšené finančné náklady primerané jeho veku, navyše má zdravotné problémy (alergia), ktoré si vyžadujú pravidelné užívanie liekov. Úvahy odvolacieho súdu týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali u účastníkov konania od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

29. Otec namieta, že tým, že sa matka presťahovala z F. do T., sa mu navýšili náklady na styk. Odvolací súd opätovne na tomto mieste uvádza, že obaja rodičia sa majú na nákladoch na styk podieľať v rovnakom rozsahu a zodpovedá spravodlivému usporiadaniu pomerov, ak je pri stanovení povinnosti odovzdať a prevziať dieťa na účel styku s druhým rodičom zohľadnené, že rezidentný rodič sa s mal. dieťaťom presťahoval do vzdialeného miesta napriek nesúhlasu druhého rodiča, ktorému sa tak navýšili výdavky spojené so stykom. Toto však nie je predmetom konania o zníženie výživného.

30. K odvolacej námietke otca, že jeho súčasná manželka sa prisťahovala k nemu do domácnosti, a teda sa zvýšili náklady na domácnosť, jedlo, hygienické potreby, pričom jeho súčasná manželka nemá žiaden príjem a nepracuje z dôvodu korony, odvolací súd konštatuje, že táto odvolacia námietka nemôže dôvodne obstať, keďže vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je prioritná. Vlastné dieťa otca nemôže byť ukrátené len preto, že súčasná manželka jeho otca je nezamestnaná. Odvolací súd naopak prihliada

na skutočnosť, že otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá sa má rovnako spolupodieľať na chode domácnosti a na nákladoch na bývanie.

31. Otec v odvolaní poukazuje na to, že matka mal. má dostatočne vysoký príjem, aby znášala výdavky dieťaťa. Rovnako námietky otca ohľadom zvýšenia príjmu matky ako aj námietky týkajúce sa výdavkov matky odvolací súd nepovažoval za relevantné pre rozhodovanie o znížení výživného, nakoľko v konaní bolo preukázané, že matka si riadne plní vyživovaciu povinnosť k mal. E. prevažne poskytovaním vecných plnení ako je bývanie, strava, nákup, ošatenie, zabezpečením zdravotnej starostlivosti a podobne a osobnou starostlivosťou. Výkon osobnej starostlivosti o maloletého je potrebné považovať za formu plnenia vyživovacej povinnosti. Matka v konaní preukázala a vysvetlila svoje príjmy, výdavky, preto odvolací súd nevidel dôvod podrobnejšie sa nimi zaoberať. Odvolací súd dospel k záveru, že eventuálne zníženie výživného pre maloletého by znamenalo posunúť zodpovednosť otca za zdravie a život mal. dieťaťa na matku (druhého rodiča), ktorá sa osobne o neho stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči nemu, čo by bolo nepochybne v rozpore so Zákomom o rodine.

32. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie mal povinnosť zamerať sa na dôsledné zistenie skutkového stavu, porovnať pomery na strane povinného rodiča, ako aj maloletého v čase predchádzajúcej súdnej úpravy a pomery v súčasnosti, zistiť a ustáliť výšku príjmu otca, jeho majetkových pomerov, vyhodnotiť otcove možnosti a schopnosti dosahovať príjem so zohľadnením jeho zdravotného stavu, zistiť a vyhodnotiť oprávnené potreby maloletého dieťaťa. Odôvodnenie v bode 33. dostatočne nezodpovedá tejto požiadavke, je nepresvedčivé. Odvolací súd tieto nedostatky napravil a odôvodnenie doplnil. Vzhľadom k tomu, že záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu na zníženie výživného je vecne správny, odvolací súd rozsudok postupom podľa § 387, ods. 1 CSP potvrdil. Návrh na zníženie výživného je nedôvodný vzhľadom k tomu, že otec v konaní nepreukázal také relevantné okolnosti, ktoré by mali zásadný význam pre zmenu súdneho rozhodnutia, ktorým bola naposledy určená výška výživného. Otec v konaní svoje tvrdenia o nemožnosti pracovať z dôvodu zlého zdravotného stavu nepodložil žiadnymi lekáorskými správami, z ktorých by vyplýval takýto záver. Nie je jasné, či znížená pracovná schopnosť otca je trvalého charakteru, ani nie je jasné, aký je jej rozsah. Keďže otec takýto dôkaz (napr. rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku, a pod.) v konaní nepredložil, súd vychádzal z toho, že jeho zdravotný stav nie je zhoršený do tej miery, že mu znemožňuje dosahovať príjem. Preto má odvolací súd za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem vo výške ako ho dosahoval v čase predchádzajúcej súdnej úpravy a teda jeho návrh na zníženie výživného nedôvodný. Navyše, ako na to správne poukázal súd prvej inštancie, od času poslednej súdnej úpravy otcovi ubudla vyživovacia povinnosť.

33. Odvolacie námietky otca teda nespochybnili vecnú správnosť rozsudku v jeho napadnutých častiach. Preto za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny, postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladal dôvod pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).